Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 16 september 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Rättsligt samarbete i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur — Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar — Förordning (EG) nr 1393/2007 — Artikel 8 — Vägran att ta emot handlingen — Avsaknad av översättning av en överlämnad handling — Avsaknad av standardformuläret i bilaga II till förordningen — Följder”

I mål C-519/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Anotato Dikastirio Kyprou (Cypern) genom beslut av den 13 september 2013, som inkom till domstolen den 27 september 2013, i målet

Alpha Bank Cyprus Ltd

mot

Dau Si Senh,

Alpha Panareti Public Ltd,

Susan Towson,

Stewart Cresswell,

Gillian Cresswell,

Julie Gaskell,

Peter Gaskell,

Richard Wernham,

Tracy Wernham,

Joanne Zorani,

Richard Simpson,

meddelar

* Rättegångsspråk: grekiska.

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna S. Rodin, A. Borg Barthet, M. Berger och F. Biltgen (referent),

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 november 2014,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Alpha Bank Cyprus Ltd, genom R. Garcia och B. Sigler, solicitors, B. Kennelly och P. Luckhurst, barristers, samt av P.G. Polyviou, E. Florentiadou och G. Middleton, dikigoroi,

— Dau Si Senh, Susan Towson, Stewart och Gillian Cresswell, Peter och Julie Gaskell, Richard och Tracy Wernham, Joanne Zorani, Richard Simpson och Alpha Panareti Public Ltd, genom K. Koukounis, G. Koukounis och C. Zanti, dikigoroi,

— Cyperns regering, genom D. Lysandrou och N. Ioannou, båda i egenskap av ombud,

— Tysklands regering, genom T. Henze, J. Kemper och D. Kuon, samtliga i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom G. Skiani och M. I. Germani, båda i egenskap av ombud,

— Spaniens regering, genom M. J. García-Valdecasas Dorrego, i egenskap av ombud,

— Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. Condou-Durande och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 22 januari 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (”delgivning av handlingar”) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EGT L 324, p. 79).

2 Begäran har framställts i sju mål mellan, å ena sidan, Alpha Bank Cyprus Ltd (nedan kallat Alpha Bank), en bank som har sitt säte i Cypern, och, å andra sidan, Dau Si Senh, Susan Towson, Stewart och Gillian Cresswell, Peter och Julie Gaskell, Richard och Tracy Wernham, Joanne Zorani och Richard Simpson, vilka har hemvist i Förenade kungariket (nedan kallade svarandena i de nationella målen), respektive Alpha Panareti Public Ltd, ett cypriotiskt bolag som ställt garantier för de hypotekslån som ingåtts av de sju svarandena i de nationella målen, rörande betalning av restskulden avseende dessa lån.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I skälen 2 och 6–12 i förordning nr 1393/2007 anges bland annat följande:

”(2) En väl fungerande inre marknad kräver att man förbättrar och påskyndar översändandet av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur för delgivning mellan medlemsstaterna.

…

(6) Snabba och effektiva förfaranden inom det civilrättsliga området kräver att översändandet av rättegångshandlingar och andra handlingar sker direkt och snabbt mellan lokala organ som utses av medlemsstaterna. …

(7) Kravet på snabbt översändande motiverar alla lämpliga sätt för översändande, förutsatt att vissa villkor avseende den mottagna handlingens läsbarhet och tillförlitlighet iakttas. Säkerheten vid översändandet kräver att den handling som ska översändas åtföljs av ett standardformulär som ska fyllas i på det officiella språket eller något av de officiella språken på den plats där delgivning ska ske, eller på något annat språk som godtas av medlemsstaten i fråga.

(8) Denna förordning bör inte tillämpas på delgivning av en handling till partens representant i den medlemsstat i vilken förfarandet äger rum, oavsett denna parts hemvist.

(9) Delgivningen av en handling bör ske snarast möjligt och under alla omständigheter inom en månad efter det att det mottagande organet har mottagit handlingen.

(10) För att säkerställa förordningens effektivitet bör möjligheten att vägra delgivning av handlingar begränsas till undantagsfall.

(11) I syfte att underlätta översändande och delgivning av handlingar mellan medlemsstaterna bör standardformulären i bilagorna till denna förordning användas.

(12) Det mottagande organet bör med användande av standardformuläret skriftligen upplysa adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges, antingen vid delgivningstillfället eller genom att inom en vecka återsända handlingen till det mottagande organet om den inte är avfattad på ett språk som han eller hon förstår eller på det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten. Denna regel bör även gälla senare delgivningar, efter det att adressaten utövat sin rätt att vägra. … Det bör föreskrivas att delgivning av en handling för vilken mottagande vägrats kan ske genom att adressaten delges en översättning av denna handling.”

4 I artikel 1 i förordningen, vilken anger tillämpningsområdet för densamma, föreskrivs följande i första stycket:

”Denna förordning ska tillämpas i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur då en rättegångshandling eller en annan handling ska sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor eller på statens ansvar för handlingar eller underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet (acta jure imperii).”

5 I enlighet med artikel 2 i nämnda förordning, ska medlemsstaterna utse ”sändande organ”, med behörighet att översända handlingar i mål och ärenden som ska delges i en annan medlemsstat, och ”mottagande organ”, med behörighet att ta emot handlingar i mål och ärenden från en annan medlemsstat.

6 I artikel 4 i förordningen föreskrivs följande:

”1. Rättegångshandlingar ska översändas direkt och snarast möjligt mellan de organ som utsetts på grundval av artikel 2.

2. Översändande av handlingar, … mellan sändande organ och mottagande organ kan ske på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är riktigt och troget återger innehållet i den översända handlingen och att all information i denna är väl läslig.

3. Den handling som ska översändas ska åtföljas av en framställning som avfattats på det standardformulär som anges i bilaga I. Formuläret ska fyllas i på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angett som godtagbart. …

…”

7 Artikel 5 i förordning nr 1393/2007 har följande lydelse:

”1. Det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för översändande ska upplysa sökanden om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8.

2. Sökanden ska stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds…”

8 I enlighet med artikel 6.1 i förordningen ska det mottagande organet, när det mottagit handlingen, så snart som möjligt och under alla omständigheter senast sju dagar efter mottagandet, sända ett kvitto till det sändande organet på snabbast möjliga sätt och därvid använda standardformuläret i bilaga I.

9 I artikel 7 i förordningen föreskrivs följande:

”1. Det mottagande organet ska delge eller låta delge handlingen, antingen enligt lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten eller på ett särskilt sätt som begärts av det sändande organet, såvida inte detta delgivningssätt är oförenligt med lagstiftningen i den medlemsstaten.

2. Det mottagande organet ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra delgivningen så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet. …”

10 I artikel 8 i samma förordning, som har rubriken ”Vägran att ta emot en handling”, föreskrivs följande:

”1. Det mottagande organet ska med användande av standardformuläret i bilaga II upplysa adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges, antingen vid delgivningstillfället eller genom att inom en vecka återsända handlingen till det mottagande organet, om den inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till något av följande språk:

a) ett språk som adressaten förstår, eller

b) den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske.

2. Om det mottagande organet underrättas om att adressaten vägrar att ta emot handlingen enligt punkt 1, ska det omedelbart underrätta det sändande organet med användande av det intyg som avses i artikel 10 och återsända framställningen och de handlingar av vilka en översättning begärs.

3. Om adressaten vägrar att ta emot en handling enligt punkt 1, kan delgivningen ske genom att adressaten tillsammans med handlingen delges en översättning av denna till något av de språk som avses i punkt 1. I det fallet ska dagen för delgivning av handlingen vara den dag då handlingen och översättningen delges i enlighet med lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten. Om en handling enligt medlemsstatens lagstiftning ska delges inom en viss period, bör emellertid den dag som ska beaktas med avseende på den sökande vara den dag då den ursprungliga handlingen delgavs …

…”

11 Standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 har följande utformning:

INFORMATION TILL ADRESSATEN OM RÄTTEN ATT VÄGRA ATT TA EMOT HANDLINGAR

(Artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (*))

SV

Den bifogade handlingen har delgetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Ni får vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, antingen ett språk som ni förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Om ni önskar utnyttja denna rättighet, måste ni vägra att emot handlingen vid delgivningen genom att vända er direkt till delgivningsmannen eller genom att återsända handling inom en vecka till nedanstående adress och ange att ni vägrar att ta emot den.

ADRESS

1. Namn:
2. Adress:
2.1 Gatuadress/box:
2.2 Postnummer och ort:
2.3 Land:
3. Tfn
4. Fax (*):
5. E-post (*):

ADRESSATENS FÖRKLARING

Jag vägrar att ta emot bifogade handling eftersom den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som jag förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Jag förstår följande språk:

Bulgariska	☐	Litauiska	☐
Spanska	☐	Ungerska	☐
Tjeckiska	☐	Maltesiska	☐
Tyska	☐	Nederländska	☐
Estniska	☐	Polska	☐
Grekiska	☐	Portugisiska	☐
Engelska	☐	Rumänska	☐
Franska	☐	Slovakiska	☐
Irländska	☐	Slovenska	☐
Italienska	☐	Finska	☐
Lettiska	☐	Svenska	☐
Annat språk	☐	(ange vilket):	

(*) Ej obligatoriskt.

12 I artikel 10.1 i förordning nr 1393/2007 föreskrivs följande:

”När formaliteterna för delgivning av handlingen har fullgjorts ska ett intyg om fullgörande av dessa formaliteter utfärdas på det standardformulär som anges i bilaga I och lämnas till det sändande organet …”

13 I artikel 19.1 i förordningen föreskrivs att, om en stämning eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning och svaranden inte inställer sig, får saken inte avgöras förrän det har konstaterats att stämningen delgetts enligt en delgivningsform som föreskrivs i den mottagande medlemsstatens lagstiftning, eller handlingen lämnats till svaranden eller i hans bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna förordning, och att översändandet i båda dessa fall skett i så god tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål.

Cypriotisk rätt

14 I artikel D.48 i civilprocesslagen föreskrivs bland annat följande:

”12. Varje beslut ska från och med den dag det fattas vara bindande för den person på vars ansökan det har fattats och för alla parter i rättegången som i vederbörlig ordning har delgetts stämning. När någon av parterna inte har delgetts stämning i vederbörlig ordning, är beslutet bindande för den parten från och med det datum då han eller hon delges en bestyrkt kopia av stämningen.

13. När ett beslut som antas efter en ansökan *ex parte* delges på i denna lag föreskrivet sätt ska även ansökan *ex parte* och eventuella affidavit som bifogats delges tillsammans med den.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Alpha Panareti Public Ltd sålde fast egendom belägen på cypriotiskt territorium till svarandena i det nationella målet. Egendomarna förvärvades med hjälp av bankkrediter som beviljades av Alpha Bank.

16 För att erhålla betalning för restskulden för varje medgiven kredit stämde Alpha Bank vid cypriotisk domstol in såväl svarandena i det nationella målet som säljaren, vilken lämnat en garanti för varje hypotekslån avseende den fasta egendomen.

17 Eftersom svarandena i det nationella målet hade hemvist i Förenade Kungariket meddelade den cypriotiska domstolen i första instans, till följd av en ansökan från Alpha Bank (ansökan *ex parte*), ett beslut om delvigning av stämningsansökan till köpare utanför det cypriotiska territoriet, i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1393/2007.

18 Följande handlingar har delgetts svarandena i det nationella målet:

— en bestyrkt kopia av stämningsansökan och av en bifogad skrivelse (notice of writ) på grekiska och på engelska,

— en bestyrkt kopia av domstolsbeslutet, varigenom det beviljades att delgivningen skedde utanför Cypern, endast på grekiska, och

— en bestyrkt kopia av ett affidavit av översättaren om att den engelska översättningen av stämningsansökan överensstämmer med originalet.

19 Svarandena i det nationella målet förklarade att de skulle inställa sig med förbehåll, varefter de inställde sig och gav in en begäran om ogiltigförklaring av delgivningen till den cypriotiska domstolen i första instans, genom vilken de gjorde gällande att delgivningen inte uppfyllde de villkor som anges i artikel 8 i förordning nr 1393/2007 och i artikel D.48.13 i den cypriotiska civilprocesslagen, eftersom de inte hade delgetts följande:

— en kopia av ansökan *ex parte* i enlighet med artikel D.48.13,

— en engelsk översättning av beslutet om delgivning utanför Cypern,

— ett sådant standardformulär som avses i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007, och

— en förklarande skrivelse avseende de handlingar som ska delges.

20 Av handlingarna i målet avseende ovannämnda domstolsbeslut, genom vilket det beviljades att delgivning av stämningsansökan skedde utanför Cypern och vilket inte varit föremål för någon översättning, framgår det, dels, att tidsfristen för svarandena för att inställa sig vid den cypriotiska domstolen var betydligt längre än den som anges i stämningsansökan, dels att beslutet innehöll ett förtydligande om att, för det fall ett meddelande om inställelse inte lämnades in inom den tidsfrist som nämns i beslutet, skulle samtliga efterföljande ansökningar anses ha delgivits den berörda parten genom att en kopia av ansökan sattes upp på anslagstavlan för domstolen i regionen Paphos (Eparchiako Dikastirio Paphos) under fem dagar.

21 Även om Alpha Bank genmälde att den delgivning som hade skett i detta fall var giltig, eftersom de instämda parterna hade kännedom om att ett rättsligt förfarande hade inletts och om vad frågan gällde, ogiltigförklarade den cypriotiska domstolen i första instans delgivningen, då den ansåg att de försummelser som gjorts gällande av svarandena i det nationella målet utgjorde ett åsidosättande av såväl bestämmelserna i den cypriotiska civilprocesslagen som bestämmelserna i förordning nr 1393/2007. Därmed hade adressaterna fråntagits möjlighet att få kännedom om innehållet i samtliga aktuella dokument och de hade inte blivit upplysta, genom användande av formuläret i bilaga II till förordningen, om sin rätt att vägra att ta emot beslutet på grekiska då det inte åtföljdes av en engelsk översättning.

22 Efter det att Alpha Bank hade överklagat, fann den hänskjutande domstolen att den ogiltigförklaring av delgivningen som domstolen i första instans hade meddelat inte var giltig i den mån den grundade sig på åsidosättande av nationell rätt.

23 Den hänskjutande domstolen frågar emellertid vad det får för följder i förevarande fall att de berörda myndigheterna i Förenade kungariket inte funnit det vara lämpligt att delge svarandena i de nationella målen standardformuläret i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 och i bilaga II till förordningen.

24 Förordningen syftar enligt den hänskjutande domstolen förvisso till att balansera sökandens och svarandens rättigheter för att säkerställa rätten till en rättvis rättegång, varför det är viktigt att svaranden får full kännedom om stämningsansökan. I förevarande fall framgår det dock inte att svarandena i de nationella målen hade fått sina rättigheter kränkta, då de inställt sig i tid vid den cypriotiska domstolen och inte specificerat vare sig på vilket sätt de hade vilseletts eller de konkreta konsekvenserna av det vilseledande som de uppger sig ha blivit utsatta för. Enligt den hänskjutande domstolen preciseras inte i förordning nr 1393/2007 vilka dokument som under alla omständigheter ska delges. Den hänskjutande domstolen anger dessutom att EU-domstolen ännu inte har uttalat sig avseende huruvida delgivning av det standardformulär som återfinns i bilaga II i förordningen krävs i samtliga fall och huruvida underlåtenhet att delge formuläret nödvändigtvis innebär att förfarandet blir ogiltigt.

25 Under dessa omständigheter beslutade den nationella domstolen att förklara målet vilande och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Ska det standardformulär som avses i förordning nr 1393/2007 alltid delges, eller finns det undantag?

2) För det fall standardformuläret alltid ska delges, innebär då underlåtenheten att göra det i förevarande fall att delgivningen blir ogiltig?

3) Om så inte är fallet, är det förenligt med syftet i förordning nr 1393/2007 att delge ombudet för svarandena, vilka med förbehåll har accepterat att inställa sig, när ombudet har gjort ett åtagande avseende delgivning i förhållande till sina klienter, eller krävs det en ny delgivning enligt förfarandet i förordning nr 1393/2007?”

Prövning av tolkningsfrågorna

26 Den hänskjutande domstolen har ställt de tre frågorna, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 8 i förordning nr 1393/2007 ska tolkas så, att den under alla omständigheter kräver att en upplysning ges, med användande av standardformuläret i bilaga II till förordningen, till den person som ska delges handlingen avseende dennes rätt att vägra att ta emot handlingen samt, i förekommande fall, vilka de rättsliga följderna blir vid underlåtenhet att upplysa med hjälp av detta formulär.

Huruvida standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 är obligatoriskt.

27 När det gäller den första delfråga som väckts genom de hänskjutna frågorna, såsom de har omformulerats, ska det konstateras att ordalydelsen i artikel 8 i förordning nr 1393/2007 i sig inte ger något användbart svar.

28 Tillämpningsområdet för nämnda bestämmelse ska därför fastställas utifrån dess sammanhang. I detta hänseende ska de syften som eftersträvas i förordning nr 1393/2007, såväl som det system som upprättats genom denna och av vilket artikel 8 utgör en del, undersökas (se, i detta sammanhang, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 45).

29 När det, i första hand, gäller syftena i förordning nr 1393/2007 ska det påpekas att förordningen, vilken antogs med stöd av artikel 61 c EG, syftar till att, vilket även framgår av skäl 2 till förordningen, fastställa ett system för delgivning inom unionen av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, för att uppnå en väl fungerande inre marknad (se dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 29, och dom Fahnenbrock m.fl., C-226/13, EU:C:2015:383, punkt 40).

30 I syfte att effektivisera och påskynda de rättsliga förfarandena och säkerställa en god rättskipning, inrättades sålunda i nämnda förordning principen om direkt översändning av handlingar i mål och ärenden mellan medlemsstaterna (se dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 3), vilket får till följd att förfarandena förenklas och påskyndas. Dessa syften anges i skälen 6 till 8 i förordningen.

31 Som domstolen redan har slagit fast får dessa syften inte uppnås genom att rätten till försvar på något sätt begränsas för handlingarnas adressater. Denna rätt följer av rätten till en rättvis rättegång, som föreskrivs i artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (se, bland annat, dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

32 I detta hänseende ska det inte enbart säkerställas att den person som ska delges en rättegångshandling faktiskt erhåller denna handling utan även att personen har möjlighet att få kännedom om samt verkligen förstå den fulla innebörden och räckvidden av den talan som förs mot denne utomlands, på så sätt att vederbörande på ett effektivt sätt kan göra sin rätt gällande i den sändande medlemsstaten (se, i detta hänseende, dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkterna 36 och 41, samt, analogt vad avser rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 160, s. 37), vilken föregick förordning nr 1393/2007, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkterna 64 och 73).

33 Utifrån detta perspektiv ska således förordning nr 1393/2007 tolkas på så sätt att den, i varje konkret fall, ska garantera en god balans mellan sökandens och svarandens, adressatens, intressen, genom att förena snabbhet och effektivitet vid översändande av rättegångshandlingar med kravet att säkerställa ett adekvat skydd av den rätt till försvar som handlingarnas adressat har (se dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 48, samt dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 36).

34 När det, för det andra, gäller det system som har inrättats genom förordning nr 1393/2007 för att uppnå förordningens syften, påpekar domstolen att mot bakgrund av skäl 6 i förordningen, vilket även framgår om man läser artiklarna 2 och 4.1 tillsammans, ska översändandet av rättegångshandlingar i princip ske mellan ”sändande organ” och ”mottagande organ” som ska utses av medlemsstaterna (se dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 30). I enlighet med artikel 4 i förordningen ska de handlingar som ska delges översändas direkt och snarast möjligt, på varje lämpligt sätt, från sändande organ till mottagande organ.

35 Enligt artikel 5.1 i förordningen ska det sändande organet upplysa sökanden om risken för att adressaten eventuellt kan vägra att ta emot en handling som inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8 i förordningen. Det är dock upp till sökanden att avgöra om denne vill översätta handlingen i fråga, varvid denne även måste stå för kostnaderna, i enlighet med artikel 5.2 i förordningen.

36 Det åligger det mottagande organet att delge handlingen på ett effektivt sätt till adressaten, vilket även föreskrivs i artikel 7 i förordning nr 1393/2007. I detta sammanhang, ska det organet, dels, hålla det sändande organet informerat om samtliga relevanta delar av detta förfarande genom att återsända det standardformulär som anges i bilaga I till förordningen, dels, i enlighet med artikel 8.1, uppmärksamma adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på eller översatt till ett språk som avses i denna bestämmelse, det vill säga antingen ett språk som han eller hon förstår eller det officiella språket i den mottagande medlemsstaten, eller, eventuellt, något av de officiella språken på den ort där handlingen ska delges, således ett språk som adressaten förväntas behärska. När en sådan vägran faktiskt har gjorts av adressaten ankommer det dessutom på det mottagande organet att, i enlighet med artiklarna 8.2 och 8.3, omedelbart underrätta det sändande organet och återsända framställningen och de handlingar av vilka en översättning begärs.

37 Dock kan dessa organ inte uttala sig i substantiella frågor, så som vilket eller vilka språk adressaten förstår och huruvida handlingen ska åtföljas av en översättning på ett av de språk som anges i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007.

38 En annan tolkning skulle få till följd att det uppstod rättsliga problem som sannolikt skulle generera tvister som skulle fördröja och försvåra förfarandet för översändande av handlingar från en medlemsstat till en annan.

39 Det framgår av handlingarna i de nationella målen att det mottagande organet ansåg att beslutet, varigenom det beviljades att delgivning av handlingen skedde utomlands, inte behövde översättas och att det mottagande organet därmed inte var tvunget att bifoga standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 till handlingen i fråga.

40 Förordningen ger emellertid inte det mottagande organet någon befogenhet att bedöma huruvida de villkor, genom vilka adressaten kan vägra att ta emot handlingen, som anges i artikel 8.1 i förordningen är uppfyllda.

41 Tvärtom ankommer det på den enskilda nationella domstolen i den sändande medlemsstaten att avgöra frågor av denna natur, då de ställer sökanden och svaranden mot varandra.

42 Efter det att förfarandet för delgivning har inletts genom fastställande av den eller de relevanta handlingar som ska ingå, kommer den nationella domstolen att fatta beslut först efter det att en handlings adressat faktiskt har vägrat att ta emot handlingen med anledning av att den inte har avfattats på ett språk som adressaten förstår eller kan antas förstå. Nämnda domstol ska då, på sökandens begäran, kontrollera om en sådan vägran var berättigad eller inte (se, för ett liknande resonemang, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 85). För detta ändamål måste den ta hänsyn till samtliga delar i akten för att, dels, avgöra vilka språkkunskaper adressaten har (se, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 80), dels avgöra om, med hänsyn till beskaffenheten hos handlingen i fråga, en översättning av handlingen krävs.

43 I slutändan kommer domstolen att, i varje enskilt fall, behöva säkerställa att de berörda parternas rättigheter skyddas på ett balanserat sätt, genom att skapa en jämvikt mellan syftet om snabbhet och effektivitet vid delgivning i sökandens intresse och det som rör ett effektivt skydd av adressatens rättigheter.

44 Med detta sagt ska det tilläggas, angående det system som införts genom förordning nr 1393/2007, att förordningen dessutom föreskriver användningen av två standardformulär som återfinns i bilaga I respektive II till densamma.

45 I detta sammanhang är det viktigt att nämna, för det första, att förordning nr 1393/2007 inte innehåller något undantag från användningen av dessa formulär.

46 Tvärtom, vilket även framgår av skäl 11 i förordningen, är det så att de standardformulär som föreskrivs i denna ”bör användas” eftersom de, i enlighet med de berörda parternas respektive rättigheter och såsom även framgår av skäl 7 till förordning nr 1393/2007, bidrar till att förenkla och göra förfarandet för översändande av handlingar mer transparent och därigenom säkerställer handlingarnas läsbarhet och säkerheten vid översändandet av dem.

47 För det andra utgör dessa formulär, vilket framgår av skäl 12 till förordningen, instrument genom vilka adressaterna upplyses om möjligheten att vägra att ta emot den handling som ska delges.

48 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som domstolen ska avgöra den exakta räckvidd som standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 ska tillerkännas och, följaktligen, artikel 8.1 i förordningen, vilken avser delgivning av nämnda formulär till adressaten.

49 I detta hänseende betecknas, såsom även framgår av ordalydelsen i rubriken och innehållet i formuläret, möjligheten att vägra att ta emot handlingen, enligt artikel 8.1, som en ”rätt” för adressaten.

50 För att denna rätt, som tilldelats av Europeiska unionens lagstiftare, på ett ändamålsenligt sätt ska få verkan måste den skriftligen meddelas adressaten. I det system som inrättats genom förordning nr 1393/2007, ska denna information ges till adressaten genom användning av standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007, på samma sätt som sökanden, från inledningen av förfarandet, informeras om adressatens rätt genom användning av standardformuläret i bilaga I till förordningen.

51 Härav följer att det bör beaktas att artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 innehåller två uttalanden som förvisso har en koppling till varandra, men som ändå är olika, det vill säga, dels, den materiella rätten för adressaten att vägra att ta emot handlingen, av det enda skälet att den inte är avfattad, eller åtföljs av en översättning, på ett språk som denne antas förstå, dels, den formella informationen om förekomsten av en sådan rätt som meddelas denne av det mottagande organet. Med andra ord och tvärtemot vad det mottagande organet synes ha antagit i de nationella målen, hänför sig inte villkoret om vilka språk som ska användas för en handling till upplysningarna till adressaten från det mottagande organet, utan enbart till den rätt att vägra som förbehålls adressaten.

52 Vidare görs standardformuläret i bilaga I i förordningen en tydlig åtskillnad mellan de två aspekterna, genom att det i olika rubriker hänvisas till den skriftliga upplysningen till adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen och till det effektiva utövandet av denna rätt.

53 Under dessa omständigheter framgår det att vägran i sig förvisso är tydligt villkorad, på så sätt att handlingens adressat endast på ett giltigt sätt kan utnyttja den möjligheten om handlingen i fråga inte är avfattad, eller åtföljd av en översättning, på antingen ett språk som denne förstår eller den mottagande medlemsstatens officiella språk, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske (se, i detta sammanhang, skäl 10 till förordning nr 1393/2007). Såsom framgår av punkt 42 ovan ankommer det slutligen på den nationella domstolen att avgöra om detta villkor är uppfyllt, genom att kontrollera om adressatens vägran är berättigad eller inte.

54 Användningen av rätten att vägra förutsätter dock att adressaten i vederbörlig ordning har underrättats, skriftligen och i förväg, om förekomsten av sin rätt.

55 Därmed måste det mottagande organet, när det ska delge eller låta delge adressaten en handling, i samtliga fall bifoga standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007, som upplyser adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen.

56 Det bör även förtydligas att en sådan skyldighet inte orsakar särskilda svårigheter för det mottagande organet, eftersom det räcker att detta organ bifogar den förtryckta text som föreskrivs i förordningen och som finns på varje officiellt språk inom unionen till den handling som ska delges.

57 Således innebär ovanstående tolkning att öppenheten säkerställs genom att adressaten får möjlighet att förstå innebörden av sina rättigheter och att det blir möjligt att göra en enhetlig tillämpning av förordning nr 1393/2007 (se, för ett liknande resonemang, dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 46, samt dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 60) som inte orsakar någon försening vid översändandet av handlingen, utan, tvärtom, bidrar till att förenkla och underlätta detsamma.

58 Det mottagande organet är av dessa skäl skyldigt att, under alla omständigheter och utan att det i detta hänseende har något utrymme för skönsmässig bedömning, upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen, genom att regelmässigt för detta ändamål använda standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007.

Följder vid underlåtenhet att informera med hjälp av standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007

59 När det gäller den andra aspekt som lyfts fram i tolkningsfrågorna, såsom de har omformulerats, ska det påpekas att artikel 8 i förordning nr 1393/2007, angående vägran att ta emot handlingen, inte innehåller några bestämmelser om rättsliga följder vid underlåtenhet att med hjälp av standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen.

60 Det framgår heller inte av någon bestämmelse i förordningen att en sådan avsaknad innebär att förfarandet för delgivning blir ogiltigt.

61 Vad dessutom gäller följderna av att adressaten vägrar att ta emot handlingen med anledning av att handlingen inte har åtföljs av en översättning på ett språk som adressaten förstår eller på den mottagande medlemsstatens officiella språk, har domstolen redan bedömt, när det gäller förordning nr 1348/2000 vilken föregick förordning nr 1393/2007, att det inte fanns anledning att förklara att

förfarandet var ogiltigt, utan att istället tillåta avsändaren att avhjälpa bristerna i de mottagna dokumenten genom att skicka den begärda översättningen (se, i detta sammanhang, dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkterna 38 och 53).

62 Förordning nr 1393/2007 innehåller dessutom denna princip i artikel 8.3.

63 En liknande lösning måste antas om det mottagande organet har underlåtit att översända standardformuläret i bilaga II till nämnda förordning till adressaten.

64 Underlåtenheten att bifoga detta standardformulär och vägran att motta en handling på grund av avsaknad av en tillbörlig översättning är nämligen nära kopplade, eftersom det, i båda fallen, kan undergräva adressatens möjlighet att utöva sin rätt att vägra att ta emot handlingen i fråga.

65 Det framstår därmed som lämpligt att sluta sig till att båda dessa situationer måste få samma rättsliga följder.

66 Att ogiltigförklara antingen den handling som ska delges eller delgivningsförfarandet skulle dessutom vara oförenligt med syftet med förordning nr 1393/2007, vilket är att föreskriva ett sätt att direkt, snabbt och effektivt översända handlingar mellan medlemsstaterna i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

67 Mot bakgrund av detta måste det vara möjligt att avhjälpa en underlåtenhet att lämna information med hjälp av standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007.

68 När det gäller formerna för en sådan lösning, ska det påpekas att det endast finns två fall där delgivning av en rättegångshandling mellan medlemsstaterna faller utanför tillämpningsområdet för förordning nr 1393/2007, nämligen, dels, när hemvistet eller den plats där den person som ska delges handlingen stadigvarande vistas är okänd, dels när denna person har utsett en representant i den medlemsstat i vilken domstolsförfarandet äger rum (se dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 24).

69 I övriga fall gäller emellertid att delgivningen av en rättegångshandling, i de fall där den person som ska delges rättegångshandlingen har hemvist i en annan medlemsstats territorium, ska omfattas av tillämpningsområdet för nämnda förordning, och den ska följaktligen i enlighet med artikel 1.1 i förordningen ske med de medel som införs genom förordningen för detta ändamål (se dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkt 25).

70 För avhjälpande av en underlåtelse, såsom den i det nationella målet, ska följaktligen just förordning nr 1393/2007 tillgripas.

71 En sådan lösning stöds för övrigt av behovet av en enhetlig tillämpning av förordningen (se, i detta hänseende, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 60 och där angiven rättspraxis).

72 I en situation som den i det nationella målet ankommer det därför på det mottagande organet att utan dröjsmål upplysa adressaterna om deras rätt att vägra att ta emot handlingen, genom att, med tillämpning av artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007, översända standardformuläret i bilaga II till förordningen till dem.

73 Det ska tilläggas att för det fall de berörda adressaterna, efter delgivningen av denna information, utnyttjar sin rätt att vägra att ta emot handlingen i fråga, ankommer det på den nationella domstolen i den sändande medlemsstaten att avgöra om en sådan vägran, med beaktande av samtliga omständigheter i ärendet, är berättigad eller inte, såsom anges i punkterna 41–43 ovan.

74 För det fall den nationella domstolen finner att vägran att ta emot handlingen i fråga är berättigad ska också den översatta versionen av handlingen skickas ut till adressaterna, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i förordning nr 1393/2007, särskilt i artikel 8.3 i denna.

75 I förordning nr 1393/2007 föreskrivs däremot inte att delgivning av en handling på ett giltigt sätt kan ske till ombud för adressater som med förbehåll accepterat att inställa sig vid den nationella domstolen i den sändande medlemsstaten enbart i syfte att bestrida förfarandets lagenlighet.

76 Slutsatsen blir således att den omständigheten att det mottagande organet, när det delger adressaten en handling, inte har bifogat standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007, inte utgör en grund för att ogiltigförklara förfarandet, utan en underlåtenhet som ska korrigeras i enlighet med de bestämmelser som anges i den förordningen.

77 Med hänsyn till vad som ovan anförts ska de tre frågor som ställts besvaras enligt följande. Förordning nr 1393/2007 ska tolkas på följande sätt:

— Det mottagande organet är skyldigt att, under alla omständigheter och utan att det i detta hänseende har något utrymme för skönsmässig bedömning, upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen, genom att regelmässigt för detta ändamål använda standardformuläret i bilaga II till nämnda förordning.

— Den omständigheten att det mottagande organet, när det delger adressaten en handling, inte har bifogat standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007, utgör inte en grund för att förfarandet ska ogiltigförklaras, utan en underlåtenhet som ska korrigeras i enlighet med de bestämmelser som anges i samma förordning.

Rättegångskostnader

78 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (”delgivning av handlingar”) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000, ska tolkas på följande sätt:

— **Det mottagande organet är skyldigt att, under alla omständigheter och utan att det i detta hänseende har något utrymme för skönsmässig bedömning, upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen, genom att regelmässigt för detta ändamål använda standardformuläret i bilaga II till nämnda förordning.**

— **Den omständigheten att det mottagande organet, när det delger adressaten en handling, inte har bifogat standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007, utgör inte en grund för att ogiltigförklara förfarandet, utan en underlåtenhet som ska korrigeras i enlighet med de bestämmelser som anges i samma förordning.**

Underskrifter